

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid Vergadering van 02/10/2013

Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitbouw van een Vlaams wijnbouwbeleid - 19 (2013-2014)

De voorzitter : Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns : Voorzitter, minister-president, in uw beleidsbrief 2011-2012 erkende u het potentieel van de Vlaamse wijnbouwsector en gaf u aan om in overleg met de sector werk te gaan maken van een Vlaams wijnbouwbeleid. Sindsdien organiseerde u diverse overlegmomenten en kwam dit onderwerp ook al meermaals ter sprake in deze commissie.

België wordt in de Europese Unie erkend als officieel wijnbouwland. Hierdoor moeten wij tegemoetkomen aan specifieke Europese regelgeving onder andere op het vlak van gewasbescherming. Om deze regelgeving in te voeren moeten wij de nodige kennis en informatie aan onze wijnbouwers verstrekken. In plaats van de oprichting van een fysiek kenniscentrum, zoals gevraagd door de sector, hebt u als minister ervoor gekozen om de noden rond teelttechnieken op te vangen via een teelttechnische werkgroep druiventeelt. Nochtans was volgens de wijnbouwers een effectief kenniscentrum noodzakelijk om effectief bij te dragen tot het bundelen en doorgeven van kennis en het begeleiden van het productieproces.

Om het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen te verlagen en tegemoet te komen aan de Europese IPM-doelstelling (geïntegreerde teeltmethode) werd een demonstratieproject opgestart. U hebt hiervoor 32.000 euro ter beschikking gesteld. In dit project krijgen de wijnbouwers bij wijze van proef waarschuwingsberichten voor de druiventeelt met aanbevelingen voor gewasbescherming.

Een recent waarschuwingsbericht van deze werkgroep toont aan dat de bedenkingen van de wijnbouwers over deze werkwijze niet geheel onterecht zijn. Zo adviseerde men op 5 september de wijnbouwers om tegen valse meeldauw te spuiten om zo de infectiedruk voor het volgende jaar te verlagen. Maar men meldde er niet bij dat wie op dat ogenblik tegen valse meeldauw ging spuiten, problemen kreeg met de wachttijden. De kans is immers groot dat men gaat oogsten vooraleer de wachttijd verstreken is.

Dit voorbeeld illustreert op pijnlijke wijze dat er door gebrek aan specifieke kennis in de praktijk ernstige fouten kunnen ontstaan met de nodige negatieve gevolgen van dien. Wijn van wijnbouwers die volgens dit advies tegen valse meeldauw zouden spuiten en begin oktober zouden oogsten en zoals het hoort alles in hun logboek noteren, zou moeten worden afgekeurd. We kunnen ons afvragen wie daarvoor verantwoordelijk is: diegene die het advies verstrekt heeft of ook de Vlaamse overheid die in het kader van de invoering van de EU-verordening verplicht is om de wijnbouwers de nodige informatie te verstrekken?

Minister-president, misschien toont dit voorval uit de praktijk toch aan dat er nood is aan een meer gespecialiseerd kenniscentrum. Alleszins is het zo dat deze nood in de provincie Limburg ervaren wordt. Recent besliste de bestendige deputatie van de provincie Limburg immers om 500.000 euro SALK-middelen (Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat) vrij te maken voor de uitbouw van een onderzoekscentrum voor wijnbouw in Limburg. De provincie ervaart immers dat de wijnbouw een nieuwe sector is in volle ontwikkeling, met veel potentieel, maar met onvoldoende kennis, vandaar. De beslissing van de Limburgse deputatie is misschien het uitgelezen moment om deze discussie ook op Vlaams niveau te beslechten. Het onderzoekscentrum zou immers niet alleen de Limburgse wijnbouwers, maar alle Vlaamse wijnbouwers ten goede kunnen komen.

Ik stel u daarom graag een aantal vragen. Welke stappen hebt u reeds gezet in de uitbouw van een Vlaams wijnbouwbeleid? Zijn er deze legislatuur nog bijkomende initiatieven gepland?

Hoe evalueert u het demonstratieproject rond IPM? Bent u op de hoogte van de foutieve waarschuwingen die verspreid werden? Volstaan de huidige initiatieven om tegemoet te komen aan de Europese verplichtingen?

Hoe reageert u op de beslissing van de Limburgse deputatie over de oprichting van een onderzoekscentrum voor de wijnbouw? Ziet u daarbij een rol weggelegd voor de Vlaamse overheid? Het kenniscentrum zou alle Vlaamse wijnbouwers ten goede kunnen komen.

De voorzitter : Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters : Voorzitter, minister-president, collega's, ik wil me graag aansluiten bij de vraag van mevrouw Robeyns. De wijnbouw ligt ons Limburgers uiteraard na aan het hart. U weet ook, minister-president, dat de sector zelf blijft hameren op de steeds stijgende nood aan kennis, het samenbrengen van de kennis en de kennisoverdracht. De nood is heel groot. Mevrouw Robeyns verwees terecht al naar een aantal problemen in verband met de druiventeelt, maar los daarvan is er nog steeds een probleem op het vlak van de kennisoverdracht inzake de vinificatie. Ik meen dat een pleidooi voor het lanceren van een volwaardig kenniscentrum eens te meer nodig is.

Het is inderdaad heel goed dat de bestendige deputatie van Limburg al een initiatief genomen heeft. Ze stelt 500.000 euro van de SALK-middelen ter beschikking voor een volwaardig wijnbouwbeleid. De terechte bedenking moet worden gemaakt dat het volwaardig wijnbouwbeleid moet gelden voor heel Vlaanderen. Het is dus aan de Vlaamse overheid om een steentje bij te dragen.

Ik was blij, minister-president, toen ik in het antwoord op mijn schriftelijke vraag, dat ik gisteren heb ontvangen, mocht lezen dat u overweegt om één persoon extra aan te werven binnen het proefcentrum Fruit in Sint-Truiden. Ik hoop dat u er effectief werk van zult maken, want de nood is heel hoog.

Specialisten gaan ervan uit dat er in Limburg makkelijk 1000 hectare wijngaarden kunnen worden gezet, zodat de wijnbouw uitgroeit tot een bloeiende industrie. Het verheugde me te mogen lezen in het antwoord op mijn vraag dat onze fruittelers die gedeeltelijk wensen over te schakelen op wijnbouw, vandaag een beroep kunnen doen op VLIF-steun (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) voor de aanplant, de noodzakelijke mechanisering en de uitrusting. Het is sowieso goed dat er samenwerking kan zijn tussen de wijnbouwers en de fruittelers, maar bijkomend zou ik inzake de VLIF-reglementering en de ondersteuning specifieke aandacht willen vragen voor onze hobbyboeren of wijnbouwers in bijberoep. Het is nodig dat ook zij ondersteuning kunnen krijgen zodat ze hun activiteiten verder kunnen professionaliseren. Een wezenlijk kenmerk van wijnbouw is immers dat het lang duurt, men is minstens vijf jaar bezig vooraleer winsten gegenereerd kunnen worden. Het is heel belangrijk dat deze mensen steun kunnen verkrijgen.

Een punt dat ik ook in het verleden al een paar keer heb aangehaald in deze commissie, is het feit dat er geen vooruitgang wordt geboekt op het vlak van de promotie. We betreuren dat ten zeerste. U zegt dat ze maar moeten participeren in het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM), maar voor de wijnbouwer is het op tafel leggen van 100.000 euro natuurlijk niet evident. De vraag naar Vlaamse wijnen is vandaag nog steeds groter dan het aanbod. U kunt dus misschien wel zeggen dat de promotie op korte termijn niet aan de orde is, maar ik meen dat we toch een ietwat langere termijn voor ogen moeten houden en daarbij is promotie heel belangrijk.

Minister-president, ik zou u de volgende vragen nog willen stellen. Welke extra financiële en andere inspanningen zult u met de Vlaamse overheid doen om de inspanningen van de Limburgse deputatie te ondersteunen om te komen tot een volwaardig Limburgs kenniscentrum voor wijnbouw?

Welke andere maatregelen zult u eventueel nemen voor de uitbouw van een duurzaam Vlaams wijnbouwbeleid?

Zijn er vandaag al fruittelers die effectief VLIF-steun hebben voor de aanplant van bijvoorbeeld wijnranken of voor de mechanisering?

Welke stappen zult u nog zetten om toch te komen tot een effectief promotiebeleid voor onze wijnen?

De voorzitter : Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen : Minister-president, u weet dat ik uit het Hageland kom. Ik zal hier dus toch ook even de Hagelandse wijnregio verdedigen. De collega's hebben al terecht aangehaald dat er nu middelen zouden vrijkomen voor Limburg. Het lijkt me heel belangrijk dat er een degelijk kenniscentrum voor wijnbouw komt, niet alleen een onderzoekscentrum, maar ook een centrum waar aan kennisoverdracht kan worden gedaan. Ook moeten alle regio's waar aan wijnbouw wordt gedaan, er een beroep op kunnen doen.

In vorige besprekingen heb u telkens gesteld dat u wel iets wou doen, dat u dacht dat dit wel nuttig kon zijn, maar dat de middelen beperkt waren. Nu zijn er middelen. In welke mate ziet u ter zake synergieën mogelijk? Gebeurt dat in samenwerking met het Proefcentrum Fruitteelt, of zou dat een volledig onafhankelijk onderzoekscentrum zijn? Welke mogelijkheden ziet u om een zo efficiënt mogelijk instrument te ontwikkelen, waar de mensen in de praktijk ook echt iets aan hebben? Mevrouw Robeyns heeft het immers al aangehaald: op dit moment is er onvoldoende kennis om de wijnbouwers voldoende van advies te kunnen dienen. Ik meen dat de mensen absoluut hun best doen, maar dit is een heel specifieke teelt en ik denk dat er bijkomende kennisopbouw nodig is. Ik ben dan ook zeer benieuwd te vernemen hoe u de rol van Vlaanderen ter zake ziet.

De voorzitter : Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters : Voorzitter, geachte leden, het verrast me aangenaam dat er de jongste tijd zoveel aandacht is voor de Vlaamse wijnbouw. Ooit was dat anders. Jarenlang is hier geen enkele vraag gesteld daarover. Het is echter zeer positief dat men hier nu, samen met ons, zo sterk voor pleit. Er zijn goede Vlaamse wijnen, die betaalbaar zijn en ook zeer gegeerd worden. Dat is een zeer interessante evolutie. We hebben ook vanaf het begin getracht om beleidsmatig iets te doen ter zake.

Ik heb al de mogelijkheid gehad om het Vlaamse wijnbouwbeleid toe te lichten en te bediscussiëren in deze commissie, ook naar aanleiding van vele schriftelijke vragen van de leden. Mevrouw Peeters, ik begrijp dat u gisteren nog iets hebt ontvangen.

Ik zal kort even zeggen wat we allemaal hebben gedaan. Dat lijkt me op zijn minst interessant om duidelijk te maken dat we ter zake stappen vooruit hebben gezet, dat we pioniers zijn in deze problematiek, mocht u daar nog aan twifelen.

Op 21 februari 2012 werd via een rondetafel Wijnbouw een eerste aanzet gegeven voor het uitwerken van een Vlaams wijnbouwbeleid. De wijnbouwers en ook andere spelers uit de wijnbouwsector hebben daaraan deelgenomen, en wij waren daar natuurlijk ook aanwezig. De krijtlijnen die werden afgesproken op dat overlegmoment, werden vertaald naar een beleidsplan. Ondertussen werd daar trouwens al heel wat van gerealiseerd. Zo werd het technisch comité voor de druiventeelt opgericht. Dat comité zorgt voor kennisdoorstroming en heeft al verschillende studiedagen georganiseerd. Ook heeft het technisch comité, zoals daarnet al even werd aangehaald, een waarnemings- en waarschuwingssysteem opgericht. Daarnaast werd een

demonstratieproject met betrekking tot de implementatie van IPM in de druiventeelt goedgekeurd, om de wijnbouwers zo goed mogelijk te ondersteunen om geïntegreerde gewasbescherming toe te passen, op een manier die voor hen geschikt en haalbaar is. Daarenboven kunnen ook opleidingen worden georganiseerd door erkende vormingscentra. Voor die wijnbouwopleidingen heb ik in subsidies voorzien vanaf een bepaald aantal deelnemers.

Ook voor de promotie was er aandacht in het beleidsplan. Het VLAM heeft samen met de vzw Belgische Wijnbouwers de promotiemogelijkheden op Vlaams niveau onderzocht. Uiteindelijk heeft de vzw Belgische Wijnbouwers beslist om geen structurele samenwerking met het VLAM op te zetten, wat enigszins te betreuren is.

Ten slotte wordt er ook ingezet op de wijnen met een beschermde oorsprongsbenaming of geografische aanduiding. Deze wijnen ondergaan elk jaar een kwaliteitscontrole, met een chemische en andere analyse. Die kwaliteitscontrole werd geoptimaliseerd. De vijf bestaande erkenningscommissies werden samengevoegd tot één erkenningscommissie die tweemaandelijks samenkomt. Er werden een aantal nieuwe leden opgenomen in de erkenningscommissie. De sessies worden georganiseerd in de gebouwen van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO), zoals u weet. Ten slotte werden een aantal administratieve vereenvoudigingen doorgevoerd, zoals het samenvoegen van de formulieren voor de oogst- en voorraadaangifte en het online beschikbaar stellen van de formulieren.

We hebben dus toch al een en ander gedaan om de wijnbouwers de nodige steun te geven. We zijn er ook resoluut van overtuigd dat we daar ook nog verder aan moeten werken.

Dan was er de vraag over de evaluatie van een en ander. Dankzij het IPM-demonstratieproject kan worden gezorgd voor de begeleiding en sturing van een sterk vernieuwende subgroep in het houtig klein fruit, namelijk de groep van druiventelers. Onze administratie heeft ervoor gezorgd dat alle telers een gewasbeschermingsmiddelenlijst ontvingen, met vermelding van de extra middelen voor de druiventeelt en de wachttijd van ieder middel. Op de voorbije studieavonden en voorlichtingsmomenten is bovendien ruimschoots aandacht besteed aan de middelen en hun wachttijden.

Ik wil hier duidelijk stellen dat een waarschuwingsbericht geen spuitbericht is, maar een indicatie dat de teler attent moet zijn voor een probleem. Het is de teler die, rekening houdend met de ziektegevoeligheid van zijn cultivars, de ligging en de voorgeschiedenis van het perceel, het ontwikkelingsstadium van het gewas, het voorziene oogsttijdstip en eigen waarnemingen, beslist of hij al dan niet zal overgaan tot een behandeling. Indien hij overgaat tot een behandeling, moet hij sowieso de wachttijd respecteren van het middel dat hij zal gebruiken. Over die wachttijden werd, zoals ik al heb aangegeven, uitgebreid gecommuniceerd door de voorlichtingsdienst. Bovendien zijn de wachttijden ook vermeld op de bijsluiter bij het product. De teler dient de bijsluiter uiteraard steeds te lezen.

Om al die redenen en in het bijzonder omdat het waarschuwingsbericht ook bedoeld was om de nog niet in productie zijnde wijnstokken vrij te houden van valse meeldauw, is er hoegenaamd geen foutieve waarschuwing gegeven.

In het SALK-uitvoeringsplan van de Vlaamse Regering van 12 juli 2013 werd besloten om voor de versterking van de tuinbouwcluster groenten in Noord-Limburg en voor de Limburgse fruitkolom elk 2 miljoen euro Vlaamse middelen uit te trekken. De provincie Limburg heeft op 16 september beslist om aanvullend ook in middelen te voorzien voor de groenten- en fruitsector.

De deputatie voorziet in volgende Limburgse middelen: 1 miljoen euro voor de versterking en professionalisering van de fruitteelt, de optimalisatie van de productieomstandigheden en de realisatie van cross-overs richting food en farma, 500.000 euro voor de uitbouw van verder onderzoek en begeleiding in verband met de wijnbouw in Limburg, en 1.625.000 euro voor het stimuleren van innovaties en de exploratie van nieuwe niches in de land- en tuinbouw. De provincie maakt daarvoor dus een bedrag van 500.000 euro vrij. We hebben daar ook een vergadering over gehad, en ik kon enkel toejuichen dat zij daar middelen voor vrijmaakten. Wij maken voor alle duidelijkheid geen extra middelen vrij dan die die we nu al vrijmaken voor het Proefcentrum Fruitteelt.

De ter beschikking gestelde middelen, 500.000 euro, voor de wijnbouwsector van de Limburgse deputatie zijn een mooi gegeven voor de verdere ontwikkeling van deze groeiende sector. In nauw overleg met het Praktijkcentrum voor de Fruitsector zal verdere invulling gegeven worden aan een project ter versterking van het onderzoek en begeleiding in de wijnbouwsector, waarbij naast de teelttechnische aspecten, die gefinancierd worden door Vlaanderen, nu ook de wijnbouwtechnische aspecten aan bod zullen komen, die gefinancierd worden door de provincie. Dat is een mooie complementariteit en een duidelijk signaal vanuit Limburg dat men daar de nodige energie en middelen in wil stoppen.

De Vlaamse overheid zal verder blijven inzetten op de teelttechnische ondersteuning en financiële ondersteuning, via het VLIF, van de Limburgse wijnbouwers zelf. Als wijnbouwer kun je een beroep doen op het VLIF. Technisch zijn er wel een aantal voorwaarden aan verbonden, maar verder is dat perfect mogelijk. Ik ga ervan uit dat dit ook verder zal worden aangewend.

Limburg is sterk vragende partij om zich zwaar te focussen op de wijnbouwsector, maar ik heb ook veel begrip voor andere regio's in Vlaanderen, die ook schitterende dingen doen. We moeten proberen om eerst de hele sector in kaart te brengen en daar de nodige acties en ondersteuning aan te bieden. Vervolgens kunnen we zien hoe we dat in Vlaanderen verder kunnen ontwikkelen en stimuleren.

De voorzitter : Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns : Minister-president, ik dank u voor uw antwoord.

Ik ben begonnen met te zeggen dat er al een aantal inspanningen gedaan zijn. Als ik mij niet vergis, was er op de rondetafel over de wijnbouw een specifieke vraag naar het kenniscentrum. U hebt een andere optie gekozen. U hebt wel benadrukt dat een waarschuwingsbericht niet hetzelfde is als een spuitbericht en dat de wijnbouwer zelf moet kunnen interpreteren hoe hij zijn wijnstokken gaat behandelen. Maar dat is net de vraag: kan de wijnbouwer dat zelf interpreteren? Heeft hij daarvoor voldoende kennis?

Gelukkig gaat het hier over wijnranken die nog niet in productie waren en was er niet effectief een foutieve waarschuwing. Ik wou het enkel aanhalen om aan te tonen dat er nog altijd een gebrek aan kennis is.

De opleidingen zijn een ander belangrijk onderdeel. U hebt daar subsidies voor uitgetrokken. Ik meen te hebben opgevangen dat die opleidingen altijd heel snel volzet zijn. Dat toont het potentieel en de populariteit van de wijnbouw in Vlaanderen aan.

U zegt dat Limburg 500.000 euro uittrekt, specifiek voor de wijnbouw. Vanuit Vlaanderen zijn er uiteraard ook middelen voor de fruitteelt, via het SALK, maar die zijn niet specifiek voor de wijnbouw. Die middelen voor de wijnbouw, mevrouw Eerlingen, komen dus van Limburg en niet van Vlaanderen. Dat is net het punt dat ik wil aanhalen: Limburg neemt het voortouw en ik juich dat toe, maar het kan toch niet dat we de kennis die in pcfruit (Proefcentrum Fruitteelt) zit en nu verder uitgebouwd zal worden, alleen voor de Limburgse wijnbouwers

voorbehouden? Als we werk willen maken van een Vlaams wijnbouwbeleid, heeft elke wijnbouwer in Vlaanderen daar belang bij.

Ik begrijp dat de middelen beperkt zijn, minister-president, maar zeggen dat u middelen hebt uitgetrokken voor de wijnbouw, lijkt mij niet juist. In een antwoord op een schriftelijke vraag van collega Peeters was er blijkbaar sprake van een extra persoon die men binnen pcfruit zou kunnen aanwerven. Misschien had u het daarover? Kunt u daar wat meer over zeggen?

De voorzitter : Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters : Ik sluit me aan bij de bedenkingen van mevrouw Robeyns. U hebt zelf al gezegd, minister-president, dat u een aantal initiatieven hebt genomen. Men zou ook een eigen vormingsprogramma kunnen indienen, om zodoende financiële middelen te verkrijgen, maar dat is uiteindelijk niet doorgegaan. Het is al een teken aan de wand dat de hele knowhow moet worden gebundeld. De vraag naar een volwaardig kenniscentrum blijft gelden.

We pleiten niet voor een volledig nieuw gebouw waar men alleen maar aan druiventeelt- en vinificatieprocedures werkt. Neen, want dat kan perfect in het proefcentrum voor fruit. U hebt inderdaad zelf op mijn schriftelijke vraag geantwoord dat u eerder wilt inzetten op het bij elkaar brengen van bestaande knowhow in de bestaande centra, waarbij een beroep kan worden gedaan op bestaande infrastructuur, personeel en overheid in plaats van nieuwe centra uit te bouwen. Ik vind het heel positief dat u dat expliciet stelt.

Zoals mevrouw Robeyns daarnet zei, kan het echter toch niet dat de provincie Limburg 500.000 euro uittrekt van haar middelen en dat het daarbij blijft? Neen, als we tot een volwaardig Vlaams wijnbouwbeleid willen komen, zullen we meer moeten doen en zal de Vlaamse overheid ook haar steentje moeten bijdragen. Daar blijf ik op hameren.

U zegt dat het systeem van subsidieaanvragen via het VLIF perfect mogelijk blijft. Dat kan inderdaad voor landbouwers die op dit ogenblik perfect voldoen aan alle voorwaarden. Als je vandaag de dag start met een cursus wijnbouw en je wilt effectief wijnbouwer worden, zul je ten vroegste binnen vijf jaar een rendement hebben. Het is toch ook zeer belangrijk dat de hobbyisten, de landbouwers in bijberoep, die misschien nog niet aan alle voorwaarden van het VLIF voldoen, ook een bijkomende steun kunnen krijgen.

Want opnieuw: heel de sector van de wijnbouw zit in de lift. U zegt zelf dat een aantal jaren geleden niemand daar vragen over stelde. Nu blijft die sector alsmaar groeien. Hij zit in de lift. We moeten daar dan ook voldoende belang aan hechten. Ik pleit er eens te meer voor dat de Vlaamse overheid daarvoor voldoende middelen uittrekt en focust op het kenniscentrum.

De voorzitter : Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen : Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u erover zult waken dat het Limburgse kenniscentrum ook dienst zal kunnen doen voor andere regio's. U zegt dat de wijnsector in Vlaanderen nog in kaart moet worden gebracht. Dat begrijp ik niet goed. Ik dacht dat dat in het verleden al was gebeurd?

De voorzitter : Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters : Mevrouw Eerlingen, ik heb niet gezegd dat de wijnsector in Vlaanderen nog in kaart moet worden gebracht. Ik heb gewoon gezegd dat er heel wat dynamiek tot stand komt in Vlaanderen, zowel in Limburg als elders. Dat is een goede zaak.

Er wordt 500.000 euro ingezet voor de provincie. Dat is een niet onaardig bedrag. De persoon die wordt aangeworven, zal met dat bedrag worden gefinancierd.

Mevrouw Peeters, wat het VLIF betreft, hoop ik dat u begrijpt dat wij zeer voorzichtig zijn en zelfs niet bereid zijn om het VLIF open te stellen voor hobbyisten die na hun uren aan wijnbouw doen. Ik begrijp dat u het probleem op tafel legt dat het voor een beginnend wijnbouwer wel even duurt vooraleer de eerste druiventrossen verschijnen. De flessen wijn komen nog later. We moeten er toch op letten het VLIF enkel voor de echte landbouwers en wat mij betreft ook echte wijnbouwers aan te wenden. Anders krijgt iedereen misschien wel zin om wijnbouwer te worden, zeker na de reportage – gisteren? – over de Europese commissaris Karel De Gucht die ook aan wijnbouw doet. *(Opmerkingen)*

Juist, dat is natuurlijk niet in Vlaanderen. De fruittelers die omschakelen naar wijntelers – een heel interessante groep – komen perfect in aanmerking.

Er leven inderdaad heel wat vragen rond het kenniscentrum. Men vraagt waar en wanneer het er komt. Het is juist dat we een beleid hebben ontwikkeld om dat te laten groeien. Het is ook niet zo dat alle problemen zouden zijn opgelost zodra is bepaald waar het kenniscentrum zal worden gebouwd. Ik heb de indruk dat men het hele beleid rond wijnbouw reduceert tot 'waar komt nu het kenniscentrum?'. Dat lijkt mij verkeerd. Ik denk dat we met inspanningen zoals het proefcentrum voor de fruitteelt – dat trouwens ook voor heel Vlaanderen werkt, ik ga ervan uit dat de andere regio's zich niet tekortgedaan moeten voelen – stappen vooruit zetten en de kennis ook op een goede manier organiseren.

De voorzitter : Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns : Uiteraard gaat de essentie van de discussie niet over de plaats waar het kenniscentrum moet worden gebouwd. Het gaat echter wel over de uitbouw van het Vlaams wijnbouwbeleid. U hebt zelf gezegd dat de wijnbouw het potentieel heeft om een belangrijk onderdeel te worden van de Vlaamse land- en tuinbouw. Om daartoe te komen, zijn er meer inspanningen nodig dan die die tot nu toe, met goede bedoelingen, geleverd zijn.

Ik begrijp dat de zaak in kaart moet worden gebracht en dat het niet het moment is om gebouwen enzovoort neer te zetten waar niemand vragende partij voor is. Als we effectief willen dat de sector groeit, zal er volgens mij toch net iets meer nodig zijn.

Als ik u goed begrijp, zal de bijkomende persoon die wordt aangeworven, niet van de Vlaamse, maar van de Limburgse middelen worden betaald.

Het wijnbouwbeleid heeft veel potentieel. Wijnteelt is heel arbeidsintensief. Dat is een van de redenen waarom er vanuit Limburg SALK-middelen voor worden ingezet. 1,5 hectare wijngaard betekent tewerkstelling voor 1 persoon. Tewerkstelling is in de huidige tijden voor iedereen in Vlaanderen ontzettend belangrijk. Dat is een bijkomend argument om toch nog een tandje bij te steken.

De voorzitter : De vraag om uitleg is afgehandeld.